

Carles Salvador

CARLES SALVADOR

R E L I G I O S E S

Carles Salvador

INDEX

VARIA

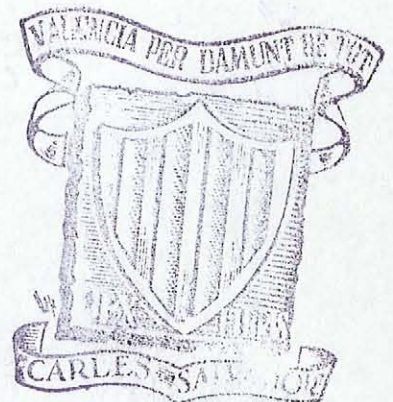
Falles sagrades
Nadalenca
Villancet
Sant Josep somriu
Sant Josep
Francesc d'Assís té el cor ple de tendresa...
Els tres peixets
El Sant Crist de la Fe del carrer de Sagunt
Bodes d'or
Himne Catequístic
Santíssim Crist de la Fe!
Poema esperitual - Set virtuts

DE LA VERGE

A l'ombra del lledoner
Cançó en llaor de la Nostra Dona del Llosar
El primer dolor de la Verge
El segon dolor de la Verge - La fugida a Egipte
Cinqué dolor de la Verge - Maria al peu de la Creu
Ofrena
Poema de la Verge
A la Mare dels Desemparats
Clossa lírica a la Mare dels Desemparats
La missa de descobrir el dia de la Verge
Llaors i prec a la nostra Patrona
Flors i campanes a la Verge del Roser

EUCARISTIQUES

L'Eucaristia
Fervorí
Fervorí
Comunió
Fervorí
Fervorí
Comunió
Eucarística
Primera Comunió
Fervorí
Sonetí
Eucaristia
Es va despertar el dia...
A la nena Herminia Garcia i Royo

DE SANT VICENT FERRER

Romancet Vicentí
Vicentina
Sant Vicent Ferrer, predicador
Lloca a Sant Vicent Ferrer
El Miracle del Mocadoret - Estampa Medieval
Llum al cor
Quinteta vicentina
Quinteta
Naixement de Sant Vicent
El Mocadoret de Sant Vicent
Naixement de Sant Vicent
Romancet dels miracles de Sant Vicent
A Sant Vicent Ferrer
Himne a Sant Vicent Ferrer
Aiguafort
Lira Vicentina - Trobes en llaor de Sant Vicent Ferrer

VERSOS PER A CARCASSA EN FESTES RELIGIOSES DE LA ESGLESIA PARROQUIAL DE NOSTRA SENYORA DE L'ASSUMPCIO DE VALENCIA - BENIMACIE

Dècimes a la Verge dels Desemparats
Càntics de la Clavariesa
Festa de la Puríssima
Festa de l'Encontre - Verge dels Dolors
Festa de la Verge dels Dolors - l'Encontre - i la Comunió
Presca de possessió del rector D. Sebastià Zaragoza
Festa de l'Encontre - Verge dels Dolors
Festa de l'Encontre - Verge dels Dolors
Festa del Catecisme
En el Dia del Mestre

Falles saqvales Nit de Foc

1.- El Jesuset feia falles 1948
per a la cola escalfar
i un grapat de borumballes
sempre havia de creuar.
I quan la falla ja ardia
satisfet feia un somris
ple de la sana alegria
que es recull al Paradis.

2.- ~~La~~ Verge ~~està~~ a la cuina
per anar fent el menjar;
ha de torrar pa i cecina
i encén el foc en la llar.
Vora el foc el pa s'ablama,
la carn es torra al caliu
s' ^{eleva} ~~apaga~~ en la llar la flama
mentre la Verge somriu.

3.- Sant Josep crema savina,
crema argilaga i raves.
És nit de fred i boirina
i d'escalfar-se al recer.

La Família Saqvada
rep del flameig l'escalfor
i als llavis porta enganxada
la flor - somris - de l'Amor.

Carles Salvador

Nadalena

Aveni és nat bon Jesús al vell Portal
i hem muntat el ~~Presépe~~^{Betlem} en el saló.
La serventa ha vingut a dir-nos-ho
i a la nit hem de fer nostre Nadal.

Hem posat els pastors baixant muntanyes
i els tres Reis tot seguint l'estrela llur;
i allà dins de la cova que fa el mur
jan la munda i el bon de curtes banyes

tot donant escalfor al Jesússet.
Cantarem nadalencs a desdir,
menjarem el raïm d'un bacquet
i ensucrats i fins veules menjarem...
I joiros la música farem
fins que anem a la cambra per dormir.

C. Salvadó

Publicat al "Cuento del Quinenge" 19

NADALENCA

Avui és nat lo Jesús al vell Portal
i hem montat al saló màgic Pesebre.
La criada ha sortit donant a sebre
que a la nit hem de fer nostre Nadal.

Hem posat als pastors baixant montanyes
i als tres Reixos seguint el estèl llur
i allí dins de la cova que fa el mur
jau la mula i el bou de curtes banyes,

tot donant escalfor al Jesuset.
Cantarem nadalenques a desdir,,
menjarem cadascún un bagotet

i ensucrats i fins neules menjarem.
I joisos, la música farem
fins que anem a la cambra per dormir.

Decembre & 1919

Publicada a "'El Cuento del Dumenche'" nº 308
València lide gener de 1920

- Villancet -

Ja vénen les tres Maries
totes plenes d'or i argent
per a fer una capella
al Santíssim Sagrament.

Devala ^{de} ~~per~~ la unmtanya
poc a poc un corderet
les potetes ^{du} ~~en~~ roquetes,
~~du~~ en la boca un clavellet.

Els àngels i les Maries
n'han puat agenollatz
i a Jesús fan companyia
a les vores ~~de~~ ^{de} l'altar
~~a les vores de l'altar.~~
vora, ~~voreta~~ l'altar

= Sant Josep nou viu =

U

Aquell serafic nou viu
que brota del Sant al cor
i té llum de Paradís
i perfum de jardí en flor
és la gràcia del dia
que descolla des del cel
amb plenitud d'ambrosia
com una gota de mel.

Gest^{de} pietat divina,
nou viu patriarcal
que regala aquesta fina
tendresa primavera
i entra com un raig de llum
dins dels cors i és un deler
que enardix i que consumeix
com un gran amor primer.

Alegra falles lleugeres,
bell nou viu josefí!
més que entre bones i veves
actes accomplixen llur destí...

Sant Jorç, ton dolç somniure
ens ompli el dia d'oveig
i cada any ens fa revivre
les flames i l'espurneig.

Carles Salvador

Publicat en la revista "Estampa fallera", any 1944

→ Sant Josep =

A l'amis Josep M. Casacuberta

Amb llavi llumit, gotjós, es manifesta
- oh Sant Josep - la típica diada
que Vós porteu, florida i perfumada,
primaveral, amb ritme de gran festa.

De colors nets, llampants primaris, fa requesta
~~i se vestix~~
~~amb els es, sint.~~ i ben empolainada
ix al carrer lluint la viatjada
que és, per al cor, la sal pura i honesta.

Vós sou el Sant que feren del romuriu
norma vital i fón el nostre viure.
Casa de Déu, Palau del bon Amic.

I ara volem, refer, que feu la vida
lluny del reuex amonq que es consolida
al llavi prim, reuex, del mal humor.

Carles Salvador

Publicat al "Pensat i fet", any 1945

Francesc d'Assís té el cor ple de tendresa...

Francesc d'Assís té el cor ple de tendresa;
contempla el món que vessa vanitat,
s'alça fort al Déu de la pobresa
i se vestix d'estam i humilitat.

Parla a les flors i ocells amb alegría,
com a germans que són per llei de Déu
i és son parlar encís dolça follia,
fruit saborós de l'arbre de la Creu.

Son ombrí és sant amb llums de les altures
i el seu amor - humanes criatures
tot arborant - és cúpula i mirall.

I d'aquest món, forçor esgarriada,
al cel se'n va en angèlica volada
abandonant la nostra trista vall.

7

Publicat a
l'"Antologia Lirica Franciscana"
1947.

= Els tres peixets =

En el poble d'Alboraia
hi ha tres peixos molt antics.
Passen anys i passen segles
i els tres peixos estan vius
perquè porten en la boca
Nostra Senyora ferucrist.

En el poble d'Alboraia
hi ha tres peixos molt bonics.

Carles Salvador

1948.

EL SANT CRIST DE LA FE DEL CARRER DE SAGUNT

Vibra el carrer de Sagunt en les festes
sempre brillants del Sant Crist de la Fe;
vibra, i es mouen els cors en aquestes
tendres diades del Maig que ales té.

(Ales dels àngels i ocells, voladúries
entre les fonts cordials dels destins,
lírics esclats i escampall de cantúries,
llums que il·luminen esguards i camins).

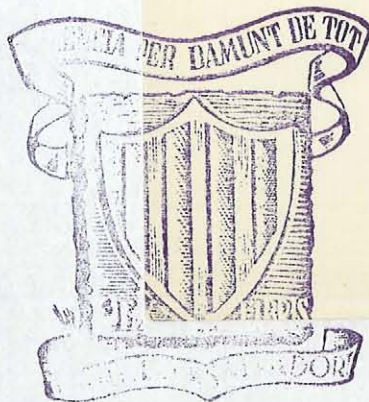
Tot el carrer es resol entre el límit
religiós - un poc místic i tímid -
i el tan profà, cridaner, popular...

Però quan ix de l'església el Crist
cauen a terra els genolls i és ben vist
com d'ulls i cors ve rajant dolç plorar.

Carles SALVADOR

Ciutat 1950

*Publicat en el
Programa de les Festes*

Bodes d'or

de don Miquel Zavalosa, Rector de Benimaclet, en el
50 aniversari de la seua primera missa.

= Jonet =

Deu us crida per a lev^{us} ~~vida~~ ^{hesada} alada
i vos anaven depressa i content
vora la Creu pel Senyor consagrada
tot dedicant corilunnil pensament.

Fa cinquanta anys! Com la vida ja és plena
s'és feta l'hora de prendre els llovers
i de posar-los amb goig en l'ofrena
dels vestres riques vestits de xipvers.

Oh, Bodes d'Or d'una vida seus oci
feta plaent dins l'eixut sacerdocí,
llibre d'amarqor i voser sense flor!

Però del dol heu tret goig i alegria,
de la llavor, la claror del migdia
i dels silencis, el crit de tot cor.

Carles Salvador

30 d'abril 1950

Himne catequístic

Música d'Agustí Alamán
i Rodrigo

La Santa Doctrina
que el viure illumina
devalla del cel;
el cor accontenta
i amb Fe es alimenta
com bresca de mel.

De Jesús la divina paraula,
de l'Església els Sants Manaments,
nostra vida nodrixen, que és branca
que florix els millors sentiments.

Déu és just i la Llei que Ell es dóna
deprenem amb respecte i amor.
Déu és bo i per honrar-lo en sa glòria
sa Doctrina portem en el cor.

La Santa Doctrina
que el viure illumina
lluix com estel
mostrant la drecera
puríssima i vera
que va dreta al cel.

Carles Salvador

Ciutat 16 maig 1950

Publicat a "Aelunya"

Himne Oficial del IV Congrés Nacional
de Catecisme
València, 1950

HIMNO OFICIAL DEL IV Congreso Nacional de Catecismo VALENCIA

Lletra i versió castellana
Carles Salvador

Música de
Agustí Alamán i Rodrigo

Infants

Solemnial

La San - ta Doc - tri - na que el viu - re il - lu -
La San - ta Doc - tri - na la vi - da i lu -

- mi - na de - va - lla del Cel; el cor a - con - ten - ta i amb
- mi - na pue - vie - ne de Dios; al hom - bre a - con - ten - ta con

Fé ens a - li - rhen - ta com bre - ca de mèl. De Je -
Fé le - a - li - men - ta com mis - ti - co A - mor. De Je -

- sús la di - vi - na pa - rau - la, de l'Es - glè - sia els
- sús la di - vi - na pa - la - bra, de la i - gle - sia el Man -

San - ta Ma - na - ments, nos - tra vi - da no - dri - xen que
da - to cor - dial, nuestra vi - da re - nue - van, que es

bran ca — que flo - rix els mi - llors sen - ti - ments.
plan - ta — que sea - dor - na con flor ce - les - tial.

Déu és just i la Lei que Ell ens dó - na, — de - pre
Dios es jus - toy la Ley que El en - se - ña, — a - pren -

- nem amb res pec - te la - mor. Déu és boi per hon -
- de - mos con an - sia ya - mor. Dios es bue - no y hon -

- rar - lo en sa glò - ria — sa Doc - tri - na por -
- ran - do su glo - ria — la Doc - tri - na lle -

- tem en el cor. La San - ta Doc - tri - na que el
- géal co - ra - zón. La San - ta Doc - tri - na la

viu - re il - lu - mi - na llu - ix com es - tel mos - trant la dre -
vi - da i lu - mi - na lu - cien - do cual sol y mues - tra el ca -

- ce - ra pu - ris - si - maj ve - ra que va dre - ta al Cel.
- mi - no per - fec - toy di - vi - no que va rec - to a Dios.

-1-

Santíssim Crist de la Fe!

Capella de Santa Mònica,
Santíssim Crist de la Fe!

En el carrer de Morvedre,
a l'entrada, hi ha un convent.
Freres Agustins Descalços
l'han fundat, puix que els morescos
tot seguint la Nitja Blanca
apartats viuen de Déu.
L'uni revol entre els veïns
incrèduls de l'Algeret!

Crist del carrer de Morvedre,
Santíssim Crist de la Fe!

Un freret de l'Aragó
- Jerònim de Sant Llorenç -
ha vingut a predicar
del nostre Senyor la Llei.
El maltracten, el ferixen
i al llit el porten molt greu.
El Patriarca Ribera
vol castigar els rebels.

Capella de Santa Mònica,
Santíssim Crist de la Fe!

- 2

Una imatge l'Arquebisbe
ha donat per al convent
- Joan Muñoz l'ha esculpida -
un Crist clavat en la creu.
La posaren en l'església,
acudiren els fidels;
seguint i estenent l'exemple
van visitar-lo els moroscs.

Crist del carrer de Murvedre,
Santíssim Crist de la Fe!

De la Fe la santa imatge
de salut miracles féu
i atribulats per calúrnies,
agenollats davant d'Ell,
tranquillitat d'esperit
aconsequien i seny.
El Crist enfortia els ànims
dels malalts i els innocents.

Capella de Santa Mònica,
Santíssim Crist de la Fe!

I ara. Senyor, davant vostre -3-
es porta el jove i el vell.
Us demanen, ulls plorosos,
ajuda a portar la creu;
us demanen que els dolors
de la vida siguen menys;
us demanen, mans plegades,
Senyor, ¡¡ que no els oblidem !!

Crist del carrer de Urvedre.
Santíssim Crist de la Fe,
concediu a qui us ho pregue,
salut corporal i seny.

Carles Salvador

publicat, any 1952, al programa
de les festes del carrer de Urvedre

I
= Humilitat = (Retrat d'una Germanata
= ~~Amma~~ ~~mangeta~~ de la Caritat) =

Ja res del món no mou el seu orgull
ni res soberg al cor ~~ni~~ traurà florida
puix vanitats fugint lita sa vida
i humilitats creixents palpa i escull.

Obedient, no té desig, ni antull,
La il·lusió pel món ja ~~ja~~ fereix fallida.
Ara sols va a l'Espis que a Ell la crida
i de l'Amunt la ~~seu~~ dolça veu recull.

Blanca de mans - com blanques palometes -
baix son esguard, les passes ben estretes,
llavi amb somris, ~~de~~ llums d'humilitat.
amb

Entre malalts que atén amb gran dolcesa
va consumint la sena joenesa,
flama de Déu, amb cor il·luminat.

Lema: Set virtuts } Poema espiritual

II
= Liberalitat =

No és nostre res ⁿⁱ ~~per~~ tot ens ve de Déu
i el que tenim al nostre si veïem
com la man flavior de pesca rosa
que d'ella naix i escampa a tot arreu.

Tota bondat l'amor de Déu la feu
no per tenir-la a límit i reclosa
car fora això no un bé si no una cosa
i en lloc d'un cim de llum, un negre for.

Donar, donar, donar--- Seliny l'avaricia
que el cor avar bé s'ompli de tristícia
i amedegat prou deixa l'esperit.

Donar per Déu, com dona llum l'estrella,
sols perquè Déu ha fet la meravella
perquè ~~tot hom~~ ^{tota} ~~l'esperit~~ ^{l'esperit}
que els homes ~~tota~~ ^{tota} ~~l'esperit~~ ^{l'esperit}

3

III
= Castedat =

Esclata Amor, que Amor és una flor
que al vas del pit batega i es fa viva.
Si de la carn Amor es fa captiva
foguera és ja i el foc en cendra mor.

Lícita Amor governa i frena el cor.
La passió fa dolça, mai no aspriba
i, ullal d'afamps, l'amor a Déu abriva
i el que era fang tot brut es torna d'or.

Sense domeny la carn; rotta luxúria,
sang i cervell portant, livida líria
fan ~~correr~~ ^{correr} rius quoquens, tips de pecat.

Es
I llum del cel, per contra, que illumina,
alè de Déu, vital, claror divina,
per a l'humà, ~~la sants~~ ^{la sana} Castedat.
l'albina

7

IV

= Pacència =

Vivre no és més que ~~un~~^{fer} experiència
i tot vivint es veu de bo i dolent.

Qui danyés en fa la nostra ira mouent
en prova fort ~~la~~ escuts de ~~la~~ paciència.

Còlera adre i esclata sa demència
plena d'enuig, venjança i de torment
i un vivre insà per tot se va extenent
que el venjatiu no dona mai clemència.

Vida de pau de l'ànima sensible
lluny dels horrors del mòbil irascible,
pedra de foc, colèrica actitud...

Santa virtut de pura bonhomia,
ancla de foc amb clara lesornia,
ritme celeste, ~~la~~ interna fortitud.

3

V

= Templança =

Contra el delit que mou els corporals
sentits creà el bon Déu nous de templança
i distingí plaer de delectança,
esquers, tots dos, de ^{els} fomes sensuats.

I refrenant del set pecats mortals
aquell que es mou tot just per la pitança
amb la salut del cos feu adiança
i amb viure llarg, del seny amplex senyals.

Beure i menjar, columnes de la gola,
bé s'ha de fer amb justa i gran mesura.
Qui més engul no sempre si el més fort.

L'home golut la seua vida immola
i pel delit es crea desventura,
danya el ventrell i així crida la mort.

3

VI
= Caritat =

Teològica virtut, amor a Déu,
pròpia amor i amor a tot proïsme,
ben lluny del cor enveja i egoïsme
tot per Aquell que mort fou en la Creu.

Santa virtut que escampa a tot arreu
consol al dol mix fills tots de l'Altíssim
hi ha qui patix de penes un abissim,
i altres del goig fruïxen fresca deu.

Un generós judici per les obres
dels conssemblants, l'almosina per als pobres,
orfes, malats, que ~~tenen~~ ^{sentem} fam i set.

I si més no dolçor en la mirada,
mot i consell tendror en ^{l'abraçada,} ~~la abraçada~~
i el vin a l'hel del cor tot pur i net.

VII

= Diligència =

Alta virtut l'afany per al treball,
clar manament de Déu contra peresa,
activitat mental, enginy, destresa,
músic~~os~~^{culs} ben uins i forts sense defall.

De la salut i el goig ample mirall,
gran enemic de tota deixadesa,
avançament del món i la certesa
d'un benestar major: és el Treball.

Activitat ^{de} i veure, font d'energia,
amor i goany del pa de cada dia
i el noble orgull del deure ja acomplit.

Tot treballant el llavi riu i canta
que el feinejar eternament encanta,
anima el cos i eixampla l'esperit.

L. H. B.

= A l'ombra del lledoner =
= Cancó en llavor de Madona Santa Maria del lledó =

A l'ombra del lledoner
- Madona Santa Maria -
colgada per santa fe
la vostra ben emundia;
de l'ombra del lledoner
ixquieren ben clara i pia.

Juan Perot us descobrí
- petita Santa Maria -
era lluny l'àrab verí
tot menant la seva via;
quan Perot us descobrí
problat cristià hi vivia.

Us bastiren un recer
- càndida Santa Maria -
perquè fóren a plaer
dels veïns, la llum i guia;
us bastiren un recer
amb els cors per companyia.

Al lloc de l'arbre atruit
- fornsa Santa Maria -
vetelen de dia i de nit
pel poble que en vós confia;

al lloc de l'arbre atruit
altra cosa no sabia.

2

Altra cosa no sabré
-ohi bella Santa Maria-
que els cànctics d'antiga fe
que ^{vau} naixent cada dia;
altra cosa no sabré
ni el lledoner nos cobria.

Tots els cànctics fan el so
-eterna Santa Maria-
de les veus d'una cançó
que als llavis dels humans via;
tots els cànctics fan el so
que la nostra ànima detria.

Mes auri sols no és cantar
-ohi Verge Santa Maria-
que us havem de coronar
com a Reina i Mare pia;
mes auri sols no és cantar:
és voler nos amb follia

De l'ombra del lledoner
-Madama Santa Maria-
envien nos dreturer
vostre esguard de poesia;
i a l'ombra del lledoner
beneix l'ànima mia.

Publicada al llibre de
la Coronació, 1924 "Corona Poética", Castelló

Benaval, 1924

Carer Salas

(cançó
en clau de la
Nostra Dona del Blossar

Sota ~~ll~~ llores que us guardaven
- Nostra Dona del Blossar -
Vilafranca governaven
~~nostra~~ ^{també} ansies d'estimar;
sota ~~ll~~ llores que us guardaven
d'aqueix poble éren l'empar.

Llaurador us descobria
- Nostra Dona del Blossar -
i en trobar us clara i pia
una ermita us van alçar;
llaurador us descobria,
tot el poble us va adorar.

Per patrona us varen prendre
- Nostra Dona del Blossar -
i els cors tant varen encendre
que el foc no es pot apagar;
per Patrona us varen prendre
i alta llum per venerar.

(2)

Sou l'amor de Vilafranca
- Nostra Dona del Llobar -
sou petita i tota blanca
radiant en nostre altar;
sou l'amor que Vilafranca
ja mai més no ha d'oblidar.

Sou un far de meravella
- Nostra Dona del Llobar -
d'aqueix poble clara estrella
sempre eterna en lluminar;
sou un far de meravella
per a l'aspre navegar.

Benedin aqueixa vila
- Nostra Dona del Llobar -
vui que té vida tranquil·la
amb el quiq del fabricar;
benedin aqueixa vila
que per sempre us ha d'amor

Carles Salvador

Publicat a la revista de Vilafranca del títolada:
"Nostra Senyora del Llobar" pag. 106, any 1924

1

EL PRIMER DOLOR DE LA VERGE

Al Temple va Maria amb el seu Fill
plena de llum del Cel, plena de gràcia.
Va pel camí amb esguard tot ell senzill
que no coneix fal·làcia.

El Nen Jesús va al braç
i té un somrís obert als ulls i als llavis,
aquell somrís diàfan que és abraç
i que perdona al món tots els agravis.

Al Temple va i allí espera el nadó
- font de presagis bíblics de la raça -
el Sacerdot de Déu, vell Simeó,
il·luminat pel Sol que el temps depassa.

I és aleshores quan del cel fulgura
la tan famosa, exacta profecia :
Un espasí per esta criatura
ha de ferir ton cor, dolça Maria .

I s'inicia la història
tota plena d'amargor
d'aquesta Mare Amantíssima
que rep el primer dolor

d'aquella llarga cadena
que al Gòlgota finirà.

Els ulls de la Mare s'omplin
del dol que no matarà,

del dol que tant mortifica,
que tant ofega i consum

i que és de totes les penes
humanes el ver resum.

...

Has escoltat, tendra Maria,
has escoltat el que s'és dit ;
de Simeó la profecia
ton cor puríssim ha ferit.

Ara ja saps que el teu Fillet
ha depatir en carn i en sang

quan el voràs un home fet
tot caminant per ^{pols} ~~pols~~ i fang.

Saps que és de fel la dura arrel
de l'esperit que t'han retort ;
ara ja saps que guarda el cel
per a ton Fill, dolor i mort.

Que és una mort inenarrable
que farcirà la Passió ;
mort presentida i ineluctable
puix que la signa Redempció.

L'home ha pecat i el Lliri teu
que és Déu i és Home i pot sofrir,
has de trobar clavat en Creu
puix pels humans ha de morir.

P R E C

Mare dolorosa,
dóna'ns vostra amor
puix que per nosaltres
florí dins del Temple roser de dolor.

EL SEGON DOLOR DE LA VERGE

LA FUGIDA A EGIPTE

L'AVÍS

Altes hores de la nit.
Dorm la Sagrada Família.
Les temors de la vigília
mostren ara llur sentit.

Jerusalem, malastruga,
pel tall sagnant del punyal
que persegueix, es belluga
contra el Nen, Déu immortal.

Un àngel^{ve} des del cel
i a Josep, el Fuster, diu:
- Alceu-vos, tots, i fugiu...
I el groc verí de l'anhel

esclatà valent les roses.
Dorm el Nen i dorm Maria;
però ans que l'ull del dia
moga les perpelles closes

ja el matrimoni i el Nen
vers Egipte marxaran.
L'àngel els guarda i defén.
Ells, avant, avant, avant...

LA FUGIDA

Molts estrells i poca llum
i encara l'escasa llum
és una llum importuna.

Llarg, el camí del desert;
dins del puny tancat, el cor;
fina cida i ull despert

els cal, perquè no els espèra
res de bo, que un enemic
els sembla cada palmira.

Sota els peus l'arena molla
cluix i les passes s'esborren
d'aquesta Sagrada Colla

que ansia trobar abric
lluny d'Israel en domini,
lluny d'Herodes, l'enemic.

Pel Fill, quin dolor de mare!
I quin dolor per la pàtria
abandonada! que empare,

Senyor, l'ombra de la nit,
la Família Sagrada
que té l'angoixa en el pit

i als ulls una llagrimeta
feta de tendrers materns,
de paternals bondats fetes!

Fugir a Egipte, quin doll
marxar per defendre el Fill!
Desconsol en el consol,

Maria no se lamenta
puix sap que son Fill és Déu.
Ella, als manaments atenta

de l'espós, a Egipte va
per ser escut - bona Mare! -
l'escut que el Fill salvarà.

III

EGIPTE

Maria en Egipte plora
- dona patriota és; -
amb un amor ben encés
plora, puix l'enyor l'acora

i l'exili li és martiri.
Es consumix el seu cor,
flama de ciri, fet lliri
moret, trenciós de por.

I sols està aconsolat
- oh el cor transit i confús! -
quan considera salvat
el seu Fill, el bon Jesús.

TORNADA

Maria, dolça Maria,
triumf del dolor i del plor,
doneu-nos en aquest dia
la fortalesa que nia
en el tou del vostre cor.

Carles Salvador
març 1951

CINQUÉ DOLOR DE LA VERGE

MARIA AL PEU DE LA CREU

En la muntanya dels ossos
s'alça, clavat en la Creu
i entre veus esgarrifoses,
Jesús, el Crist, el Sant Reu.

Braços nus, seguint la fusta,
tan sangnants com redemptors,
signen horitzons de ventures
a nosaltres pecadors.

Vigilen sense vergonya
el tronc de l'arbre infamant
vils soldats que, estúpids, riuen
i fan crits tot blasfemant.

El sol ponent posa motes
de lividesa i fredor
en la pell nua i trencada
del ~~Salvador~~. Senyor.

Finirà l'ample suplici
aviat, dins d'uns moments ;
els rogalls ja s'accentuen
i escampen llur dol als vents.

D'allí prop, d'entre unes dones
que de lluny han fet camí,
surt, passa a passa, la Mare
acomplint el seu destí.

S'acosta a la Creu per vore
el Fill seu agonitzant...
El cor i els ulls fets estelles,
van gemecant.

- Fill !

I quina desventura
du Maria dins del cor !

- Fill !

La congoixa l'ofega
i esclata en un plor.

Ja és mort ! Ja és mort Aquell que és nostra
Plora la Verge voreta la Creu vida !
mentres tremolen els cels i la terra !
Ai, greu dolor de la Mare de Déu !

I s'ha acomplert tot el drama
i és la Creu la redempció.
Al món hi ha una ruta nova :
Fe, Caritat i Perdó.

Esperança

Ara la Creu és la fita
que assenyala el nou camí.
Les llàgrimes de la Verge
mullen els peus del Diví.

I d'aquesta doloria
que mou el cor bategant
és coixí l'arquitectura
del Cos en la Creu penjant.

.....

Siga també per nosaltres,
Verge santa, el teu dolor
com una rosa que embaume
l'Hòstia de l'Amor.

Carles SALVADOR

abril 1949

= Ofrena =

Dius del ~~pit~~ pit tinc un robí
per guaruir vostra corona...
És mon cor, que el seu amor
virginal a Vós es dona.

Està el robí ~~si~~ ben tancat
~~dius del~~ ~~pit~~ que tant estima;
jo us el done amb esta tanca
que per ell i Vós i anima.

Vós ~~preneu-lo~~ ^{preneu-lo} de la càrcer
on es mon rajant amor
i poseu-lo en la corona

com el més preuat tresor
mentre jo us rese una Salve
ulls ~~babujats~~ ^{mullats} en gemegor.

C. Salvador

Publicada "La Coronació de la Nostra
Patrona", any 1923. València

Poema de la Verge

1

Font de Clau...
I.

Matí de maig, matí ple d'aures fines,
de cel tot blau i llums dominicals,
que dona als cors tendros quasi divines
i al pensament qu'pires maternal.

Matí joïós, matí ple de campanes
i d'orrells que xisclen afuats,
que canta un càntic fet de clarianes
i té el seu nin als cors desemparrats.

Es dia gran, el dia de la Verge;
dia de roses, dia de clavells,
d'oracions sentides,
de versos a pomells.

Form perfumat per herbes d'erramada,
de processons i civis conjugats
amb una tendra pluja
de petals sobre Vós, Verge estimada
des Desemparrats.

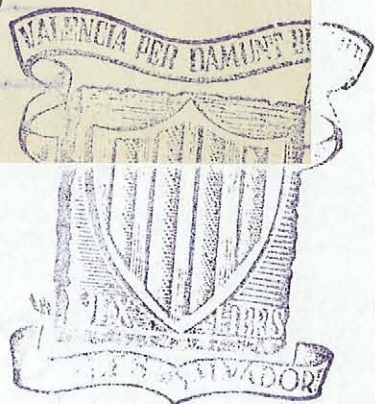
II

2

Quan tendra ^{és} vostra mirada!
És mirada maternal
que surt del cor, amurada
d'una llum celestial
i es vessa tranquil·la i pura
damunt de la humana gent
que al vostre supar assegura
un viure sant i content.

els vostres ulls són tan dolços!
Són més dolços que la mel.
Viva els ulls els nostres polsos
senten la vida del cel
que deval·la, amb l'ambrosia,
la tendror del vostre esguard
- ah, Verge Santa Maria! -
tendria com vara de nard.

Quina clavor
la dels vostres ulls...!
de clavor

estan curcells;
de tendror
i d'amor.

3

No ens oblide la vostra mirada
no nullyuen que estiguem crusterniats.
Lixa llum des del cel devallada
per a nos é la més estimada,
oh, Mareta dels Desemparats.

III

4

La vostra imatge en la santa Capella
tota grovvida de llums i de flors
ens avaisola amorosa, perquè ella
vin en la balma que li ha en fustes cors

A la Mare dels Desemparats

Sonet

Girar vullgan—devers qui vos adora
los vostres ulls—tots plens de gracia santa,
perque mon cor—que amor us te, vessanta,
reba la pau—lels vostres ulls, Senyora.

La Mare sou—de tots amparadora
vos trocáu—en goig tota complanta:
lo pecador—als vostres peus vescanta
la passió—si a vos mostra's traidora.

Si al feble cor—saben donarli temple
amb vostre esguard—de Verge i Sobirana,
jo que amb amor—us he adorat per sempre,
atenyer puc—de aqueixos ulls claricia.
Car mon desig—per Vos no es cosa vana,
mes no tardau—ni em feu dol i tristicia.

Carles Salvador.

L. A. P.

Glossa lírica
a la Mare dels Desemparats

Rosa de Maig, rosa fina,
rosa que creixes al cor,
ets com la llum matutina
que fa esclatar tota flor.

Rosa de Maig, rosa fina,
del més ^{clar} ~~clar~~ rorer del cel,
olorna rosa blanca
de caritat i de fe.

Rosa de Maig, rosa fina,
entre llums i angelets.

Rosa que creixes al cor
i ets ~~la~~ jardiner a l'enreus,

palometes ~~inquietes~~ ^{totes} blanques
briuen mare al calze teu.
Rosa que creixes al cor
i tens al cel les arrels.

Ets com la llum matutina,
quia de folls i innocents,
far de mar tempestuosa,
estrela de mariners.

~~Et~~ ~~com~~ la llum matutina
que ^{ets} ~~il·luminava~~ ^{il·luminava} pensaments.

... Que ja esclatar tota flor
i esclatar tot ocellot
i cantar
i eixamplar ales de seda
per a glòria de Déu ...

... Que ja esclatar tota flor
cordial d'humà roseu.

Publicat a la Patena de

València, 1948

Rosa de Maig, una línia,

rosa de jardí roseu.

Rev al Sr. Ribelles

Suma y sigue

Glossa lírica
a la Mare dels Desemparats

Rosa de maig, rosa fina,
rosa que creixes al cor,
eres la llum matutina
que fa esclatar tota flor.

Rosa de maig, rosa fina,
del més clar roser del cel,
olorosa rosa blanca
de caritat i de fe.
Rosa de maig, rosa fina,
entre llums i anjelets.

Rosa que creixes al cor
que és jardiner a l'enferm;
palometes totes blanques
beuen rove al calze teu.
Rosa que creixes al cor
i tens al cel les arrels.

Eres, com llum matutina,
cua de fells i innocents,
far en mar tempestuosa
i estrella de mariners.
Eres com llum matutina
que illumina pensaments.

2

--- Que la esclatar tota flor
i cantar els pandalets
~~eres tu, Verge Maria,~~
que escampem ales de seda
per a glorificar Déu ---

--- Que la esclatar tota flor,
~~ta flor~~ al cor de l'Immaculada Verge.

Rosa de Maria, rosa fina,
rosa del jardí del cel.

Carles Galceran

GLOSSA LÍRICA

A LA MARE DELS DESEMPARATS

Rosa de Maig, rosa fina,
rosa que creixes al cor,
eres la llum matutina
que fa esclatar tota flor.

Rosa de Maig, rosa fina
del més clar roser del cel,
olorosa rosa blanca
de caritat i de fe.
Rosa de Maig, rosa fina,
entre llunes i angelets.

Rosa que creixes al cor
que és jardiner a l'ensem;
palometes totes blanques
beuen sucre al calze teu.
Rosa que creixes al cor
itens al cel les arrels.

Eres com llum matutina,
guia de folls i innocents,
far en mar tempestuosa
i estrella de mariners.
Eres com llum matutina
que illumina pensaments...

... que fa esclatar tota flor
i cantar els pardalets
que escampen ales de seda
per a glorificar Déu...
... que fa esclatar tota flor
al cor de l'humà roser.

Rosa de Maig, rosa fina,
rosa del jardí del cel.

CARLES SALVADOR

Publicat al Programa de Festes de la Confraria de
Ntra. Sra. del Desemparats de la Parròquia del Sal-
vador i Santa Mònica, de València. Juny del 1955.

La Missa de descobrir el dia de la Verge

La Verge està al Cambuil com una perla
tot esperant mostrar-se als seus lilets.

(A l'ora hi ha el primer velit de muela
entre els murats i els quocs dels lliris drets).

L'Altar fulgura ciris i mil roses
i aquell perfum votiu de cera i flor.

(Als cors fideles, pomells de flors desclous,
~~tenen~~ ^{hi ha} batecs: leuor, i goig, i plor...).

I ^{hom} ~~descobrix~~ ^{descobrix} la Verge en son estatge
entre veuor de versos i sospirs.
tot elevant ~~esquards~~ ^{esquards} envers la Imatge.

(Quan ja la Missa d'Alba fa comens,
tota la lev ^{clavells}, roses i lliris -
fa el seu perfum més tàctil, més intens...).

Car E
1950

Publicat a
"La Patrona de Valencia"
any 1950

Llaors i prec
a la nostra Patrona

= Sonet =

3er premi del
Concurs "Coro-
na Poètica" de

Levante

Abril - Maig
1952

Un paradís d'estrelles i de roses
als vostres peus, Senyora, sobri auri
que l'aire cel perfumem flors desclorades
del vostre ~~aristocràtic~~ ^{al} ~~celic~~ ^{clar i ampli,} ~~docte~~ ^{blau} jardí.

Llunes i sols decoren sense roses
els caminals que són vostre camí
per un passell vint refils d'aloques
nota els colors de l'arc de Sant Martí.

Àngels ~~del~~ en vol sostenen la corona
que enviolant la vostra faç ens dóna
claror de cel que ens deixa enlluernats.

Verge sense par, enllaqueu ser el quiatge
del nostre seny pel terrenal viatge,
l'ave ~~com son~~ dels desemparats,
de Déu i

Carles Salvador

Maig 1948

Publicat en Levante 1952

Publicada al Programa de la Confraria de
Nostra Senyora dels Desemparats de l'església
del Salvador i Santa Mònica, de València, 1954,
Any Marià.

F L O R S I C A M P A N E S

a la Verge del Roser

Ding, dong, dang; --
~~ding, dong, dang...~~

A la Verge del Roser
porte roses, les més fines.

Ding, dong, dang; --
~~ding, dong, dang...~~

Dins mon cor que és campaner
hi ha campanes argentines.

Ding, dong, dang;
~~ding, dong, dang...~~

A l'altar del mes de Maig,
ciris, lliris i roselles.

Diàg, dong, dang;
~~ding, dong, dang...~~

Al jardí del cor jo faig
esclatar belles poncelles.

Ding, dong, dang;
~~ding, dong, dang...~~

A la Verge del Roser,
serafins i serafines.

Ding, dong, dang;
~~ding, dong, dang...~~

Del meu cor que és jardiner
gira-sols i caputxines.

~~Ding, dong, dang; ding, dong, dang...~~

Ding, dong, dang...
Carles Salvador
(copied) 1950

~~Vís, Fill de Maria~~ ⁽¹⁾ ~~18~~
Eucaristia

Vís son Aquell
Pasqual Anyell
que va morir
mafrat i bell
en creu clavat
per redimir
la Humanitat.

Vís son Aquell, fesis diví, que es dignà fer
d'un tros de pa, d'un poc de vi, son Corpus ver
per a consol - miracle gran, tot ple d'Amor -
de l'home que pel lleure lleig és pecador.

Vís son Aquell
Dén de bondat
Fill de Maria.
Arna i Vaixell,
Calze sagrat,
Llum clara i pia.
Son Un i Tri

Verb humanat
a Betlem nat
freda nit i
ple d'humilitat.

Vís son l'Amor,
Nim de virtut.

Son la Salut
del pecador
que té dolor
i greu torment.

Son Ambrosia,
son, dolçament,
grat Aliment
de cada dia.

Son l'Home Dén
mort en la creu:
l'Eucaristia.

Publicat a la revista "Sant Sebastià" de Vinaròs.

FERVORI

Per a la Primera Comunió de Josep Lluís Baró Ribes

Vora l'Hòstia divina
que és la Font del pur Amor
vinc per a endur-me en la sina
l'Eucarística tendror .

Quina dolça clariana
ve del cel en dia blau!
Eixa dolçor s'agermana
dins mon pit amb santa pau.

Perquè Déu en aquest dia
entrar en mon pit volia
per a fer de mi un santet.

I ara jo , per gran miracle,
sóc de Déu el Tabernacle,
sóc un infant angelet.

Carles Salvador
1943

Publicat en el recordatori del xiquet

En memòria de la
Primera Comunió

de

Josep Lluís Baró Ribes

de 9 anys

que la va rebre a l' església
parroquial de Benimaclet,

el dia 23 de Maig de l' any 1943

Fervori

*A Josep Lluís Baró Ribes,
en la seua Primera Comunió*

Dora l' Hostia divina
que és la font del pur Amor
vinc per a endur-me en la sina
l' Eucaristíca tendror.

Quina dolça clariana
ve del cel en dia blau!
Eixa dolçor s' agermana
dins mon pit amb santa pau.

Perquè Déu en aquest dia
entrar en mon cor volia
per a fer de mi un santet.

I ara jo, per gran miracle,
sóc de Déu el Tabernacle,
sóc un infant angelet.

Carles Salvador

= Fervori =

A la nena Maria del Carme Vilaplana

Ha baixat al meu cor
la vostra Semporia,
al meu cor que ara és flor,
per Vis, de l'ambrosia.

En aquest dia
sóc l'amor de l'Amor
de l'Eucaristia

Carles Salvador

maig 1948

Publicat en un recordatori
maig 1948

A la nena
Maria del Carme Vilaplana

Ha baixat al meu cor
la vostra Senyoria,
al meu cor que ara és flor,
per Vós, de l'ambrosia.

En aquest dia
sóc l'amor de l'Amor
de l'Eucaristia.

CARLES SALVADOR
Maig, 1948.

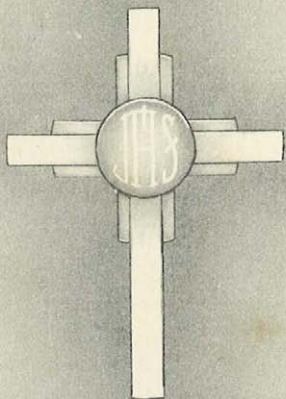
✠
J H S

Primera Comunió
MARIA DEL CARME
VILAPLANA I GARCIA

Església de les Escoles
de l'Ave Maria.

23 Maig 1948

Benimàmet (València)

Ego Sum Panis Vitae

En el XXV Aniversari de
la Coronació Canònica
de l'Excelsa Patrona la
Verge dels Desemparats.

= Comunió = ~~per a la unió solvificativa~~

Han devallat àngels rossos del cel
per exornar el teu cor aquest dia
en què se fa molt més dolça que mel
l'alba grandesa de l'Eucaristia.

Tu l'has ~~no~~ vestit de sospirs i d'anhel
i de lilàs eternals i ambrosia
mentre que els raigs han vibrat de l'estel
diamantí que per tu es fa alegria.

I des d'avui l'esperit de l'Amor
dius de ta carn feta calze de Déu
et donarà nova aurora i enyor

perquè amb el goig, divinal tremolor
has de sentir per tenir dintre tu
tot el misteri sagrat del Senyor.

Carles Salvador

Publicat en EUCARÍSTICA València 1949

Libret de la Primera Comunió

d'Amparim Soriano i Pina

= Fervori =

En el dia de la Primera Comunió
de la nena ^{Bona} Rosariu Climent i Navarro
Al meu pit baixa l'Amor
que s'ha fet Eucaristia
encenent d'alta fervor
l'ànima mia.

En aquest dia
el vas del meu cor, Senyor,
per Vós s'ompli d'ambrosia
Carles Salvador
maig 1949.

publicat a
i estampat
16 juny 1949

VALENCIA PER DAMUNT DE TOT

+

J. H. S.

FERVORI

En record de la
PRIMERA COMUNIO
de la nena

ROSARIU CLIMENT I NAVARRO

qui la prengué en l'església
de Bon Pastor de la ciutat
de València
el dia 16 de juny de l'any 1949

Al meu p't baixa l'Amor
que s'ha fet Eucaristia,
encenent d'alta fervor
l'ànima mia.

En aquest dia,
el vas del meu cor, Senyor,
s'ompli per Vós d'ambrosia.

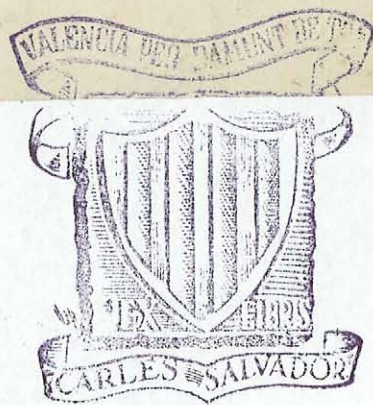
Carles Salvador

= Febrerí =

L'Àzim Pa, blanc - Cor de Déu,
celestial ambrosia -
que ha devallat al pit meu
voltat d'àngels aquest dia,
i ompli mon cor de tendror
i alegria
perquè el Pa és l'Eucaristia
i jo sóc vas de l'Amor.
i el meu cor. ³ (Carles Salvador)

Publicat al recordatori de la
Primera comunió de
Pequito Cruañes Ferrer
10 juliol 1949

Murillo

Museo del Prado-Madrid

EL DIVINO PASTOR
(Detalle)

FERVORI

L'ázim Pa. blanc - Cos de Déu,
celestial ambrosia, -
ha devallat al pit meu
voltat d'àngels aquest dia
i ompli mon cor de tendror
i alegria
perquè el Pa és l'Eucaristia
i el meu cos, vas de l'Amor.

Carles Salvador.

PRIMERA COMUNIÓ

Pepito Cruañes Ferencio

ESGLÉSIA PARROQUIAL

de

NTRA. SENYORA DEL ROSARI

10 Juliol 1949

CAÑAMELAR

= Comunió = ~~per~~ Euvís Joleu i Patius

Al cel florixen estrelles,
esclaten flors als jardins;
passen vaudes ovuelles
i xisclen els teuladins.

Son ja dins la Primavera
i l'hora està dins l'albor
on s'infanta la primera
gran il·lusió d'Amor.

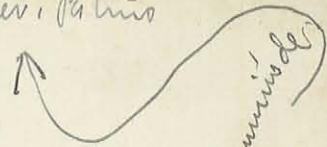
Tot canta un himne a la Vida
que ni és joiosa, ni greu
com a ordenada i servida
per la mà justa de Déu.

I ~~aquest~~ Déu - Jesús fet Farina -
per gràcia divina
és ~~el~~ aliment que ens il·lumina,
& és l'aliment immortal.

Ara, al punt dolç d'aquest dia,
baixa del cel el Delit
que es vessa fet ambrosia
en el ferro del teu pit.

Canten al cel les estrelles,
canten les flors als jardins
i àngels amb vestes novelles
fan cantar els violins.

Carles Salvada 1950

"Llibret Eucarístic" recordatori de la Comunió

Eucarística

L'aliment celestial
és el que hem pres aquest dia:
de Déu Corpus divinal,
~~en la sacra~~ Eucaristia.

^{Jaurosanta}
Festa del cor i del cel
que té sabor d'ambrosia,
blava tendresa i anhèl
fet ja ritme i melodia.

Corpus de Déu dins del pit
innocent i angelical
amorosament transit,
aliment celestial!

Benaval, 1950 *Carle Salva*

Pera Jaume i Joan Alícia
Alcàcer

L. A. B.

Festa de la Primera Comunió

Festa de llum i de flor,
dia de joig en el cor,
cants angèlics d'alegria
perquè ha baixat al teu pit
l'Home-Déu en el corcort
de l'Amor: l'Eucaristia.

Carles Salvador

Estampa de
maria del Carme Munt Januvertu

13 juny

1950

Parechomin

F E R V O R I

En aquest dia feliç
que la sacra Eucaristia
devalla del Paradís
al meu cor fet ambrosia,
les flors al pit han florit
en pomells de meravella
i veig, mirant l'infinit,
una hòstia en cada estrella.

1951

Carles Salvador

En la 1ª Comunió del nen
Jorge Segarra Vilar

Nota: recollida en un pres de carcatxa
a la pàgina

= Soneti =

per al dia de la primera Comunió de

Pepe Juan Monzó Cuenca

- Festa del Santíssim Crist de la Providència -

Beriniaclet, 21 setembre de 1952

- o -

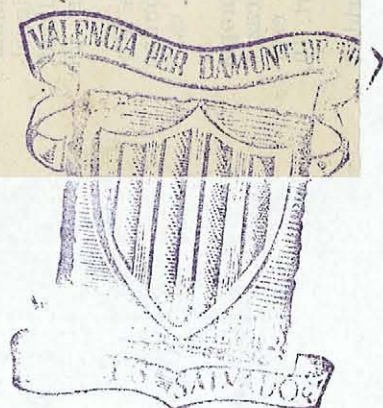
Ha baixat el Jesuset
a la capsa del meu cor
i ara ja tinc un tresor
dins mon cor, tan menudet.

Els àngels vénen a mi
amb dolços cant i alegria
perquè tinc l'Eucaristia
dins de l'altar del meu si.

I avui que sóc una flama
i l'ànima se m'inflama
per un foc color de mel

veig com esclaten les ~~flors~~ roses
al pit dels pares, descloses
pels cànctics baixats del cel.

Carles Salvador

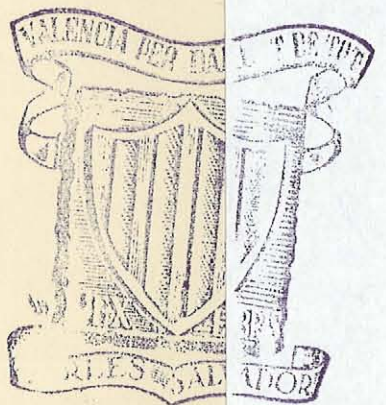

= Eucaristia =
Al nen Miquel Àngel Santmartí Ave. 1.ª Com.
més 14 maig 1953

Ja dins de la Primavera
quan l'airet es torna fi
i hi ha un vol d'alta lleugera
entre el cel i el blau marí,
el sol es fa més alegre,
el blat comença a pintar
i no hi ha cap nívol negre,
ni als llavis amarg plorar.

La llum obri el vas del dia
i el quic, la capsa del pit
per rebre l'Eucaristia
un àngel, Miquel, petit.

Miquel Àngel que respira
de l'Amor enamorat
que busca Déu i delira
per tindre 'l al cor tancat.

Ja dins de la Primavera,
quan s'eixampla el mes de Maig
i la rosa és rosa vera
i riu l'ou i riu el faig

hi ha un dia - esplèndit dia! -
més ric que mai no són l'or,
aquell que l'Eucaristia
- l'Home-Deu - entra en el cor.

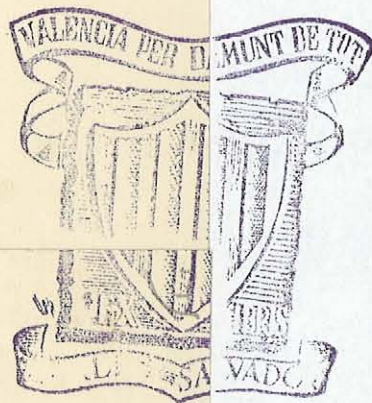
I eixe dia d'alegries
en què el goig és puritat
perquè el pit sols té lollies
d'un Amor de veritat

queda al fons de la memòria,
clara imatge en clar espill,
per a ser després l'història
- història plena de glòria! -
de pares, iaies i fill...

Endreça

Si el teu cor és ara riu
de goig, de bes, de ovació -
fes créixer eixe caliu,
lliri blanc de Comunió.

Carles Salvador

ES VA DESPERTAR EL DIA...

En la primera comunió de la
nena Vicenta Ferrer i Escribà

Es va despertar el dia
i el matí tot clar es féu
per guarnir l'Eucaristia
- l'Hòstia-Déu -

quan en l'aconhortadora
troballa del Combregar
dins ton cor es féu l'aurora
d'un angèlic, nou altar.

Certament la llum primera,
la claror d'aquest matí,
hui no és com ahir era,
ni demà serà com hui.

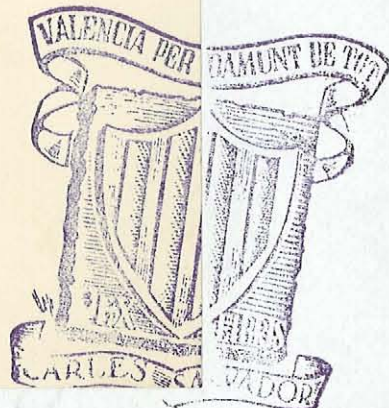
Ara hi ha llum d'alegria
i els colors són més colors.
El blanc caadors irradia
i el rosa i el blau, tendrors.

Si la puritat del lliri
vibra i consona amb el cor
l'escalforeta del ciri
rima amb la flama de l'or.

El bronze de les campanes
canta amb veus d'eternitat
i crida les veus germanes
que fan cànctics a l'Amat.

i dins l'harmonia amiga
d'amor i beatitud
~~esplèndidament~~ l'Espiga
conjuga sa plenitud.

...

2

Entra dins teu amb els braços
molt oberts el vesuset;
branques de la creu, abraços
per tindre't al pit ben pret.

I Allavors ets pedra ferma
del betlemita Portal;
floreta que exorna l'ermà,
frígida nit de Nadal.

I per divinal miracle
és el refugi el pit teu
- oh tebi i pur Tabernacle -
de Jesús fet Pa, de Déu.

Carles Salvador

juny, 1954

A la nena
HERMINIA GARCIA I ROYO

en el dia de la seua

PRIMERA COMUNIÓ

La diada és tota bella
perquè Déu baixa del cel
al meu pit, carnal Capella
feta d'amor i d'anhel.

Molt desitjava aquest dia
perquè no hi ha res millor
que la sacra Eucaristia
- el sant Corpus del Senyor-

quan per joia venturosa
en un jorn tot somrient
s'obri el cor, flor primorosa,
a Déu, fervorosament.

CARLES SALVADOR

Publicat a l'estampeta, 19 de Maig de 1955,
Festa de l'Ascensió, València.

A LA NENA

HERMINIA GARCIA I ROYO

EN EL DIA DE LA SEUA
PRIMERA COMUNIÓ

La diada és tota bella
perquè Déu baixa del cel
al meu pit, carnal Capella
feta d'amor i d'anhel.

Molt desitjava aquest dia
perquè no hi ha res millor
que la sacra Eucaristia
— el sant Corpus del Senyor —

quan per joia venturosa
en un jorn tot somrient
s'obri el cor, flor primorosa,
a Déu, fervorosament.

Carles Salvador

J H S

Com a recòrd de la
PRIMERA COMUNIÓ
DE

Herminia Garcia i Royo

de 9 anys

del Coletge Francés

que la va rebre a l'Esglesia
Parroquial de Sant Joan i
Sant Vicent de la Ciutat de
València, el dia 19 de Maig
de 1955, Festa de l'Ascensió

= Romançet vicentí =

Sant Vicent quan va pel món
parla el nostre ~~del~~ bell parlar.
En les hores inrodanques
de la tarde, cap-al-tard,
fa canni damunt d'un ase
amb una creu ~~en~~ ^a la mà.

El requixen multituds
de fervents deixuplinants.
El requixen multituds
de varons fraves i laics.
El requixen multituds
de peccadors i de sants.

Sant Vicent quan va pel món
parla el nostre bell parlar.

Quan arriben a una vila
ja l'esperen els magnats,
ja l'esperen els pobrets,
ja l'esperen poig i plany.
La Companyia, ansiosa,
es deixuplina a l'instant.
De les esquenes devallen
fins a terra, fils de sang.
No hi ha lament, no hi ha càntic,
oracions palpitants.

12
Sant Vicent quan va pel món
parla el nostre bell parlar.
Els jueus es convertixen,
són convertits els pagans.
A la fe del bon Jesús
retornen mals cristians.
Els que adoren el déu Sol
ara venen elur pecat.
Blaximetes penedides
recremen galter avall.
Als cors abans en tenebra
retorna la claredat.

Sant Vicent quan va pel món
parla el nostre bell parlar.
La paraula torna als units,
la salut torna als malalts.
Fa baixar del cel la pluja
per als camps assedejats.
Fa brollar la vena d'aigua
de la font que s'ha secat.

- Bona gent! - diu quan predica
i la gent que està escoltant
ven que els vocals febrors
són del Verb, l'Esperit Sant.

Sant Vicent quan va pel món
parla el dolç valencià.

Carles Salvador

Publicat en el llibre "Florís vicentina", any 1944

= Vicentina =

(Va predicant Sant Vicent
el retorn a la virtut):
El sant tenor s'ha perdut!
Guina losca al pensament!

Bona gent, enteniment!
Parlen bé! Val més ser mut
que malparlat, puix que pot
l'alé de qui és maldient!

Home vil, contrició!
Salva't de damnació!
Fes camí celestial!

Pecador, ven penitència!
Pensa que la bona ciència
és la gràcia eternal!

(Carles Salvador)

Publicat a la revista "L'Altar del Mercat", any 1945

= Sant Vicent Ferrer, predicador =
Ha devallat del cel paraula encesa
com un respir diví, tot arborat,
i ha fet inici al món brava escumosa
contra el ~~blasfem~~^{greixós} imperi del pecat.
Prega i fa clams i diu de la pobresa
tot el culhort; del viure en santedat,
la glorial virtut i la dolcesa;
de l'infernal torment, la malvestat...
"Tendreu a Deu!"
~~"El Tenor de Deu!"~~ amb veus de tralla crida
i cordials tendrosos de fan llur florida
a l'escalfor del verb tot resplendent.
Bocaterros canens, tremolosos,
els penitents confessors, llagrimosos,
en escoltar la veu de fra Vicent.

Publicat a
1945 L'Altar del Mercat

En HOJA DE INFORMACION MENSUAL DE LA ASOCIACION DE
MAESTROS DE LA PROVINCIA - Valencia, Abril 1950

San Vicent Ferrer, predicador

Sonet

Ha devallat del cel paraula encesa
com un sospir diví, tot arborat,
i ha fet inici al món brava escomesa
contra el greixós imperi del pecat.

Prega i fa clams i diu de la pobresa
tot el conhort; del viure en santedat,
la glorial virtut i la dolcesa;

de l'infern timerment, la malvestat...

«Cal témer Déu!» amb veus de tralla

[crida

i cordials tendrers fan llur florida

a l'escalfor del verb tot resplendent.

Bocaterrosos fluen, tremolosos,
els penitents confessos, llagrimosos,
en escoltar la veu de fra Vicent.

CARLES SALVADOR

LLOA A SANT VICENT FERRER

El dia és clar i és blau el cel d'abril
i en l'aire hi ha colomes i perfum;
als nostres cors esclaten flors de llum
i la Ciutat ha pres novell perfil.

Canten infants amb veu tendra i subtil
els populars miracles. Bell costum
valencià que són d'amor resum
al nostre verb tan dolç i varonil.

Tot en la festa és glòria i honor
al nostre Sant -Vicent Ferrer- tan clar
i universal com és son verb sonor.

Així nosaltres tots hem de lloar
el Sant i el verb que usà, predicador
per a la gent d'Europa transmudar.

CARLES SALVADOR

Publicat al Programa de l'Associació de Sant Vicent
Ferrer del ~~1947~~ MOCADORET. València, 1947

El Miracle del Mocadoret

ESTAMPA MEDIEVAL

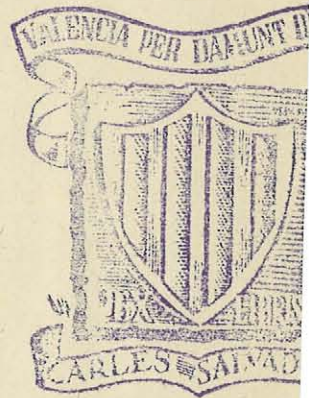
*L'industrial carrer on fan tapins
és ple de gent que parla i crida alhora;
qui mostra el goig del sol dels bells matins,
qui romp la font dels ulls sens dols i plora.*

*L'emoció és tan gran que es fica dins
dels pits oberts i puja i surt a fora
i tots els porus són amples camins
per a vessar el dolç respir que acora.*

*I un home diu: —«Miracle gran és fet
puix fra Vicent ens ha portat ací
seguint un blanc i alat mocadoret»*

*La gent acut de tota la Ciutat
i ara el carrer semblant és a un jardí
on fan esclat les flors de Caritat.*

Carles Salvador

L'Altar del Mocadoret

1948

Llum al cor

Arborament de mots la vostra vida
feta de focs sagrats de març i abril,
dolçor de blau de cel adolorida
per redreçar camins de gust gentil.

Descobriment de danys d'ànima nua
en predicar la llum al cor cegat,
desesperat, que passa i que s'afua
tot violent per l'oci i el pecat.

Oh, Sant Vicent, fuet que s'acompassa
sense repòs, viril, sense lligassa
contra carnals i vils arrobaments.

Féu que els humans per tot el món
[s'estimen
i que dels cors nostrats sols regalimen
els més subtils i nobles sentiments.

CARLES SALVADOR

Març 1949.

"1" Artar del Mercat "1949

Parchemin

Quinteta vicentina

Qui ens dóna l'exemple ver
del que hem de fer avui i demà
és nostre Vicent Ferrer
que va anar pel món sencera
parlant sempre en valencià.

C^a publicat a
L'Altar del Urviat
1950

Quinteta

En el sisé Centenari
honor extraordinari
els valencians hem de fer
i del cor un incensari
al Pare Vicent Ferrer

C. Salvador.

NAIXEMENT DE SANT VICENT

Era de l'hivern un dia
-el vint-i-tres de gener_-
i en aquest dia naixia
qui fón Sant Vicent Ferrer.

Baixava del cel la blanca carícia
daurada del sol
i omplia la terra la dolça delícia
d'uns àngels en vol.

La mare -Constança- dins cambra serena
sentia el fillet,
puix somnis tots cèlics portaven l'ofrena
d'un ésser perfet.

Guillem -alta estirp i digne notari-,
un poc neguitós,
espera el rebrot extraordinari
i miraculós.

I del cel vingué
com un sol el fill,
àngel de la Fe,
dels homes espill.

S'ompli de goig la Ciutat
que ara ja és bres d'aquest frare d'Amor:
verba de foc, raig de llum, confessor,
vent que trontolla el pecat.

.

Era de l'hivern un dia
- el vint-i-tres de gener -;
al carrer del mar naixia
el Pare Vicent Ferrer.

CARLES SALVADOR

Únic poema publicat a "Record de la Sessió celebrada en LO RAT-PENAT el dia 22 de gener de 1, any 1950, en commemoració del VI centenari del naixement de fra Vicent Ferrer, el Sant Patró del Regne de València."

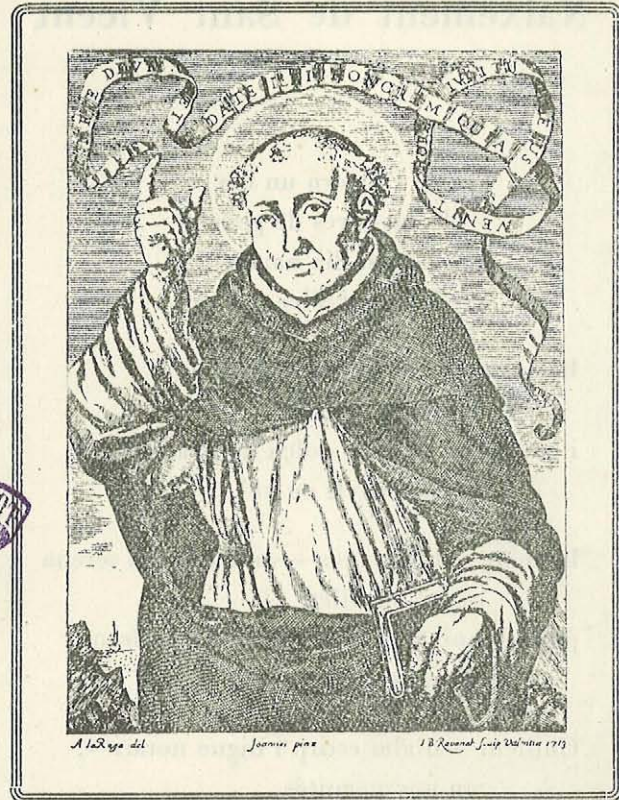
Publicat a L'ALTAR DEL MERCAT Any XLI Abril 1950 -València Número 41

Record

de la Sessió literària celebrada en

LO RAT-PENAT

el dia 22 de gener de l'any 1950, en
 commemoració del VIe centenari
 del naixement de fra Vicent
 Ferrer, el sant Patró del
 Regne de València.

Sant Vicent Ferrer

Naixement de Sant Vicent

Era de l'hivern un dia
—el vint-i-tres de gener—
i en aquest dia naixia
qui fón Sant Vicent Ferrer.

Baixava del cel la blana carícia
daurada del sol
i omplia la terra la dolça delícia
d'uns àngels en vol.

La mare —Constança— dins cambra serena
sentia el fillet,
puix somnis tots cèlics portaven l'ofrena
d'un ésser perfet.

Guillem —d'alta estirp i digne notari—,
un poc neguitós,
espera el rebrot extraordinari
i miraculós.

I del cel vingué
com un sol el fill,
àngel de la Fe,
del homes espill.

S'ompli de goig la Ciutat
que ara ja és bres d'aquest frare d'Amor:
verba de foc, raig de llum, confessor,
vent que trontolla el pecat.

Era de l'hivern un dia
—el vint-i-tres de gener—;
al carrer del mar naixia
el Pare Vicent Ferrer.

CARLES SALVADOR

COOPERATIVA DE SANT VICENT
EL MOCADRET DE SANT VICENT

Ala blanca vicentina,
ala blanca del Senyor,
que volant aneu pels aires
per a dir a tot el món
on hi ha postrat un malalt
entre sospirs i dolors.

Ala blanca vicentina,
ala blanca del Senyor,
que repartiu esperances
i porteu riures i goigs
allà on les penes són grosses,
allà on són grossos els dols.

Ala blanca vicentina,
ala blanca del Senyor,
que ompliu les ànimes tèrboles
amb el bàlsam fervorós
que dóna cèlica vida
als cors bruts de tenebrors.

Vingau a mi si volíeu
donar-me un dia de goig
puix que em dureu des del cel
la joia que alegra el cor,
ala blanca vicentina,
ala blanca del Senyor...

Carles SALVADOR

Març del 1952

Publicat en "El Mocadolet" 1952.

i en "L'Altar del Mercat" n° 44, Abril 1953-València

VERSOS VALENCIANS AL PARE SANT VICENT FERRER

LA PARAULA DE SANT VICENT

La teua veritat és ironia
quan prediques l'esforç del més enllà.
Si estàs com una espiga, ¿qui diria
que l'aire no revela cada gra?

El teu amor, esvelt com el cilici,
no és pas silenci hipòcrita i captiu,
i parles amb l'alé del sacrifici
com Aquell que morí per estar viu.

Quina llengua de roses expressives,
i quina fam d'arreglar el blat,
i quin dolor, quan parles i no arribes
als cors dels de la bona voluntat!

La paraula està viva. Un bes de pare
ha deixat una estesa de claror;
l'hàbit humil que duu remors de frare
és un record etern del teu amor.

RAFAEL VILLAR

SANT VICENT, PREDICADOR

Dolça com la tardor per a les figues,
profunda com l'ahir per al demà,
té la teua paraula gust de pa
pastat amb les diàries fatigues.

Les fulles més humils, les fas amigues
de la flor que descriu llur més enllà,
i fas que cada puig i cada pla
s'estimen per les sendes que prodigues.

La il·lusió humana del conflicte,
la gràcia divina del miracle
i el fonament cabal de l'home estricte,
xuclen tot el teu verb per a substància,
fonent la solitud i l'espectacle
amb el vindre i l'anar sense distància.

XAVIER CASP

EL SANT VICENT DE JACOMART

I
Aquesta post, peça d'un talem
que va acollir l'os i la pell,
amb s'n pinzell —finor de càlem—
la va pintar un pintor vell.
Per la comanda d'un poeta,
pròdig prodigi obrava l'art.
Taula ben lúcida i ben neta...
...el Sant Vicent de Jacomart.

II
¡Oh, l'energia d'aquest rostre
que sembla fet de pergamins!
¡Quantes jornades sense sostre!
¡Quanta polsina dels camins!
Si en l'esperit creixia un liri,
el cos potser semblava un card.
Sempre despert, mai en deliri...
...el Sant Vicent de Jacomart.

III
Darrere el cap és ben notori
l'cr esplaiat, sòlida llum.
La mà sinistra, cera i vori,
sosté les normes d'un volum.
I l'altra mà una filactèria
fa tremolar en estendard.
Contra la pús'ula i la dèria...
...el Sant Vicent de Jacomart.

ALMELA I VIVES

PÀRE VICENT...!

I
Pare Vicent, el dia
s'afinca en l'esperit,
remou el cúmul fèrvid
que vitalitza allí
i empenta afanys i gaudis
a trenc dels llors més vius.

II
La llengua valenciana
enfila els mots més fins,
encerta les metàfores
per gràcia dels seus rims
i ensaja, de bestre'a,
complantes d'infinít.

III
¡Pare Vicent, els dies
són de guerra i de crims!
¡El Papa en va se'n clama;
pertot Cainà, Cainà!
¡Per Déu, vingau, salveu-nos
en nom de Jesucrist!

Par, Vicent, el dia
s'afinca en l'esperit...

J. M. BAYARRI

NAIXEMENT DE SANT VICENT

Segle de dubtes, de minva de Fe,
temps de sangnoses conteses i danys...
Mcú el Maligne continus parany
per trontollar les dreteres del Bé.

Déu que en ses mans de la Vida els fils té
i que es reflexa a l'espill dels estanys,
Déu que retalla o aviva els afanys
i cimpli el repòs de silenci séré

mira del món la batalla propera,
veu que el Diable amb ses armes prospera
i es determina a aturar al quefer.

Es aleshores que amb guarda amorosa
pren de son cor una flama ardorosa
i nàixer fa un sant varó: Fra Ferrer.

CARLES SALVADOR

LA PARLA DE SANT VICENT

Far de l'edat creient, llum del pervindre,
guió d'un moviment tan sant i noble
que la vida social pogué detindre,
del caos que fonia a tot el poble.

Profeta i missioner extraordinari
de la Fe, que amb paraules —vers cilici—
redreçava les gents de tot desvari:
cismes, bandositats i torpes vicis,

que en sa vida tan plena de prodigis
és dels grans qui la Fe marca els vestigis
que amb la força de Déu que d'ell dimana,

de l'Europa seguint tot caminal
féu el renaixement universal
parlant sempre la llengua valenciana.

RICARD SANTMARTÍ

NAIXEMENT DE SANT VICENT

Segle de dubtes, de minva de Fe,
temps de sangnoses conteses i danys...
Mou el Maligne continus paranys
per trottollar les dreteres del Bé.

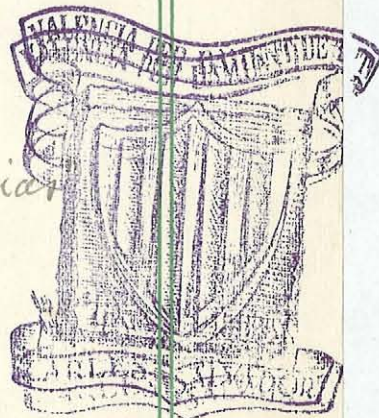
Déu que en ses mans de la Vida els fils té
i que es reflexa a l'espill dels estanys,
Déu que retalla o aviva els afanys
i ompli el repòs de silenci seré

mira del món la batalla propera,
veu que el Diable amb ses armes prospera,
i es determina a aturar tal quefer.

És aleshores que amb guarda amorosa
pren de son cor una flama ardorosa
i nàixer fa un sant varó: Fra Ferrer.

Carles SALVADOR

Publicat a "Las Provincias"
20 abril 1952

Altar de Russafa 1954

ROMANCET DELS MIRACLES DE SANT VICENT

La diada és tota clara.
Relluïxen els altars...
Sant Vicent fa els seus miracles
en la llengua popular.

Convertix jueus i incrèduls,
l'home indocte i els lletrats;
pecadors que renegaren
la fe dels avantpassats;
gent d'ànima miserable,
malfactors, homes venals;
dones de térbola vida,
sacrílegs i criminals...

Sant Vicent fa els seus miracles
en la llengua popular.

Fa nàixer altra vegada
la font que se va secar;
fa pujar la sabateta
que en el pou se va encalar;
ressucita les despulles
de l'infant esquarтерat;
detura en l'aire el manobre
que pel bac s'hagués matat...

Sant Vicent fa els seus miracles
en la llengua popular.
La diada és tota clara.
Relluïxen els altars...

CARLES SALVADOR

Publicat abans a l'Altar del "Mocadoret", 1945

Parchemin

A S A N T V I C E N T F E R R E R

Sou columna molt segura
de la pau i de la fe.
Sou la llum que ens assegura
caminals rectes al bé.

Vostre verb aclarí negres dubtes,
netejà de molts cors el pecat,
féu baixar de l'altura divina
l'aigua neta de la caritat.

Bona gent !
És el crit
tot roent
que va fent
vora el cor
de la gent,
Bana gent!

Pels camins moltituds fervoroses
van seguir-vos a peu i constants.
Huí us seguim exaltant vostra glòria
tot mostrant nostre cor valencià`

El clarí sou de la pau,
el flameig sou de la fe,
de València el fillmés gran,
sou el sant més gran del Cel.

Bona gent!
Sant Vicent!
Sant Vicent!

CARLES SALVADOR

Publicat a "Associació de Sant Vicent Ferrer del
MOCADORET. Any 1955

Publicat a "Altar de Russafa". Any 1955

HIMNE A SANT VICENT FERRER

Lema: VORA EL COR

Sant Vicent !

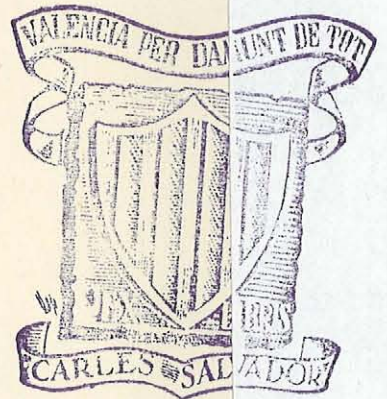
Sou columna de la pau,
 sou Apòstol de la fe,
 de València àngel carnal,
 foc sagrat, llengua de mel.

Vostre verb aclarix negres dubtes
 i neteja dels cors el pecat;
 fa baixar des del cel cada dia
 les clarors de la llum divinal.

Bona gent !

És el crit que va fent
 vora el cor de la gent !

Pels camins multituds fervoroses
 van seguir-vos a peu i constants.
 Hui us seguim exaltant vostra glòria
 que és la glòria de tot valencià.

2

El clarí sou de la pau,
 el flameig sou de la fe,
 de València el sant més gran,
 sou el fill major de Déu.

Sant Vicent

diu: Bona gent !!

A I G U A F O R T

A l'amic Enric Matalí

Dins els palaus, la música i la dansa
van conquistant molleses decadents;
el grat perfum amors humans atansa
i els bons costums es fan inconseqüents.

El riure clar és fet dolça harmonia;
les sedes cluixen, brillen com estanys,
la pedra obté la gòtica follia
i van passant, passant, els jorns i els anys...

Déu ho veu tot i fa que dins València
tinga rebrot del cel un llum diví:
serà pel temps el sant per excel·lència,
serà pel temps l'exemple i el caní.

De menudet capdella la madeixa
tota innocent d'un viure ciutadà;
de jovincel sa vida és la mateixa
i va al convent i es fa dominicà.

Ja de major predica i s'escarrassa
perquè tothom s'aparte del peccat;
és un fuet sa llengua mai no escasa,
és un llampec son llavi recremat.

I el van seguint, fraret que no reposa,
deixuplinants que fan fosca remor;
el penitent la nua carn destrosa
mentre que el res mitiga la dolor.

'Temeu a Déu' - signant l'altura crida -;
'Oh, bona gent, fugiu del negre infern'.
I el pecador retorna a bona vida
que és el camí d'un viure sempitern.

Ha intervingut per múltiples senderes
per elevar corones i papats:
ha canviat de signe les banderes,
ha canviat l'estrela dels combats.

I mor ben lluny, matí ple de dolcesa,
tot desitjant el sol dels temps antics
de la ciutat on hi ha una purna encesa
que atiaran els nostres enemics.

.....

Dins els palaus, la música i la dansa
van conjugant mollesa i llanguiment;
la Pàtria té clavada al cor la llança
i veu florir, morat, el sofriment.

El riure és gris, l'arcit de dol i pena;
la ingratitude vestix peces de lli
i uns aires nous reforcen la cadena
d'anorrear pel temps nostre destí.

Carles Salvador

Ciutat, abril, 1955

Aiguafort

A l'amic Enric Matalí

Dijs els palaus, la música i la dansa
van conquistant moltes decadents;
els grat perfum amors humans atansa
i els bons costums es fan incansables.

El riu clar és fet dolça harmonia;
les sedes cluixen, brollen com estanys;
la pedra obté la pètica lollia
i van passant, passant, els jorns i els anys...

Deu ho ven tot i fa que dijs València
tinga rebrot del cel un llum diví;
serà pel temps el sant per excel·lència,
serà pel temps l'exemple i el camí.

De menudet capdella la duadec
tota innocent d'un riu cintada;
de joineu sa vida és la mateixa
i va al convent i es fa dominica.

Ja de major medica i s'escarvata
perquè tothom s'aparte del pecat;
és un buet sa llengua mai no escata,
és un llampac son llavi recarvat.

I el van seguint, fravel que no reposa,
deixuplinants que fan forca venor;
el penitent la una carn destrossa
mentre que el ves mitiga la dolor.

"Femera a Déu" - niquant l'altura crida -;
"Oh, bona gent, fugiu del negre infern."
I el pecador retorna a bona vida
que és el camí d'un viure sempitern.

Ha intervingut per múltiples senders
per elevar corones i papats:
ha canviat de signe les banderes,
ha canviat l'estrela dels combats.

I mor ben lluny, matí ple de dolcesa,
tot desitjant el rol dels temps antics
de la ciutat on hi ha una jovina encesa
que atiaran els nostres enemics.

- - - - -

Dins els palaus, la música i la dansa
van crujant mollera i llançiment;
la Pàtria té clavada al cor la llança
i ven florir, moratz, els sofiments.

El riu és gris larcit de dol i pena
la impratitud vestix peces de lli &
i uns aires nous reforcen la cadena
d'amorrear pel temps nostre destí.

Carles Salvador

abril 1955.

T R O B E S

premiades en els JOCS FLORALS de LO RAT-PENAT en 1950

Publicades a:

GLORIAS VICENTINAS

Associació de la Pila Baptismal de Sant Vicent Ferrer

Església Parroquial de Sant Esteve

Altar de la Plaça de la Verge

Any X València, Abril 1950 Núm. 10

L'ALTAR DEL MERCAT

Any XLVI València, Abril 1955 Núm. 46

BONA GENT

V Centenari de la Canotització de Sant Vicent Ferrer

Núm. 4 València Febrer 1955

TROBES EN LLAOR DE SANT VICENT FERRER

I

No es mou el bri si Déu que tot ho ordena
no mana al vent que escampe en vol les ales;
ni res no és nat si el Seny que ompli la Vida
no té el nou ser enmig dels seus dominis.
El dit de Déu va fer per a sa Glòria
que a la ciutat del Túrria famosa
vinguera al món la vida coratjosa
d'un home sant amb nimbes de victòria.

II

El naixement—lloances i miracles—
bells horitzons obrí per a l'Església;
sa joventut, virtuts les més innúmeres
i el seu talent, fermances teològiques.
Dominicà, vestit ja d'oronella,
de la ciutat el vol alçà a les aules
i féu lligams sagrats amb les paraules
per a vibrar son cor com alta estrella.

III

Home lletrat, filòsof i teòleg,
combat Guillem d'Occam tornant d'Aquino;
de l'esperit els furs ardit reclama
i és trobador cantant Verge Maria.
Errívol fón tostemps però es detura
sempre que cal i amb seny ben viu concerta
tractats morals per l'ànima desperta,
llibres d'oreig que el segle tant fretura.

IV

En Avinyó, dormint damunt la màrrega,
voltat de rics, de savis i d'artistes,
un somni té: Francisc d'Assís li parla
i el de Guzman, Doménec, l'aconsella.
Deixa la Cort. Predica penitència,
retorn al Crist i pau sense clivelles,
temor de Déu, ço és, doctrines velles
que oblida el món tot ple d'inconsciència.

V

Arravatant la gent, càlides flames
d'Amor encén als pits i van seguint-lo
deixuplinant la carn tan pecadora,
plorant els ulls de foc llàgrimes vives.
Alta la Creu seguix camins, dreces,
sense descans, semblant virtuts i Vida.
Ver taumaturg desperta la dormida,
torbada Fe, per vies dretureres.

VI

Tot predicant és viva sa paraula
i el mot que surt dels llavis que li cremen
els cors encén i el seny de qui l'escolta
puix que son verb els pobles tots redreça.
Un sol parlar gentades estrangeres
li han escoltat. Per gràcia divina
tothom entén son mot que no declina
ver interés humá d'altres esperes.

VII

A la Ciutat de l'Horta lluminosa
vol fer retorn sentint pròxim son òbit.
Bretanya el vol avara de sa glòria
i a Vannes va—designis de l'Altíssim—.
Cinqué d'abril, la nova Primavera
porta flairors de plors i de ventura.
Ferida està la forta criatura;
l'immaculat silenci ja l'espera.

VIII

De Passió, dimecres, era el dia
quan s'apagà la flama, asserenada;
un bell estol de blanques papallones
pel finestral entrà com fulls de lluna.
I encara hi és constret per la fermaça,
joia trencant, que al lloc prou es concreta
per voluntat de Déu en la secreta
determinant—motiu d'alta lloança—.

IX

Fidel a Déu, com sempre fón sa vida,
advé la mort ni amarga ni mai dolça
i un nodriment d'altures i florestes
celestials entorna els ulls que dormen.
Vicent és sant i proves mil en dóna...
Esbatanant el món trompeteries,
els horitzons obrint alegories,
l'àngel, volant, pels àmbits ho pregona.

X

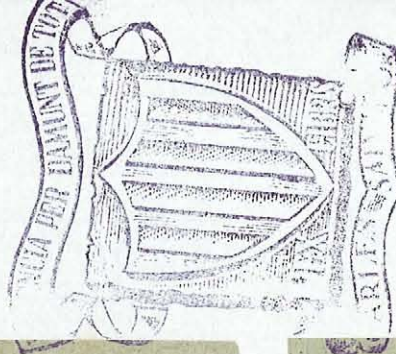
TORNADA

Cante Vicent, conhort sense mesura,
àngel del cel tenint figura humana.
Cante Vicent que tàcites batalles
féu i guanyà vencent dolors del segle.
Cante Vicent, roent d'amor divina,
verba de foc, paraula que no cansa.
Cante Vicent, ressò sense recança,
nervi de Déu, deliri que il·lumina.

CARLES SALVADOR

PREMI «VALENCIA» DE POESIA, 1951

CRIDA

Llanceu al vol les campanes,
vinguen colomes al vol ^{en}
i la música que toque
lo més alegre de tot.
Que els balcons tinguen banderes
i que d'elles baixen flors
en una plucha finíssima ^{ij}
de pétals de tots colors.
Siga tot per nostra Mare,
Verge dels nostres amors.

CARLES SALVADOR

DECIMA

Carrers de Benimaclet,
ompliu-vos de festa i goig ^{l-}
per tindre el gran benifet
de poder ser un estoig
ben repolit i ben net
de la Mare que enamora.
Tirem-li flors a grapats
perque és Ella la Senyora,
la Mareta emparadora
dels pobres desemparats.

CARLES SALVADOR

DECIMA

Com és tan gran este dia
que ve la Verge Maria
Mare dels Desemparats,
el cor s'ompli d'alegria
i els ulls se posen banyats.
Estem tots emocionats
i li diem plens d'eufòria
que ja no som desgraciats
perque havem tingut la glòria
de ser per Ella emparats.

CARLES SALVADOR

DECIMA

La Santa Mare Patrona
de nosaltres valencians
té d'or i plata corona
perque a tots ens il·lusiona
tinga perles i brillants.
Pero si som prou amants
li farem del nostre cor
una corona d'amor
reblida d'afectes grans
que vallguen molt més que l'or.

CARLES SALVADOR

FESTA

Carrers de Benimaclet
plens de banderes i flors
amb l'entusiasme complet
als ulls, als llavis i als cors.
Es tan gran vostra alegria
i esteu tots tan adornats
perque teniu a Maria,
Verge dels Desamparats.

CARLES SALVADOR

DECIMA

A Santa Verge Maria
Mare nostra i del Senyor
demanem en este dia
^{le} que el nostre goig i alegria
creixca en carinyo i fervor.
A vos portem gran amor
amb els cors il·lusionats
posant-nos agenollats
dins la vostra resplandor, ^{le}
Mare dels Desemparats.

CARLES SALVADOR

DECIMA

El qui vullga la Mareta
que es recorde dels pobres
que Ella está més satisfeta
de la caritat ben feta
que de traques i coets.
Si els cors están ben replets
d'entusiasme veritat
cal remejar tot dolor
per que Ella posa l'amor
en qui està desemparat.

CARLES SALVADOR

DECIMA

Al nostre cor te portem
Mare dels Desemparats,
i és tant ^{lo} que te volem ^{el}
que cada dia et donem
flors i besos a grapats.
Avui estem entusiasmats,
la paraula és pura i neta
i el goig és gran i complet
perque tenim la Mareta
dins nostre Benimaclet.

CARLES SALVADOR

En el Cementeri de Benimaclet

DÉCIMA

A les fosses del fossar
ha vingut la nostra Mare
i tots li havem de pregar
per a que no desespere
els morts que havem de plorar.
Com no podem oblidar
els nostres familiars morts
i mirant-vos ací entonem
el respons que ara resem,
dolç Conhort dels Desconhorts.

CARLES SALVADOR

Per la sortida de la Verge dels Desemparats als carrers
i esglésies de la ciutat de València. Any 1948

Càntics de la Clavariesa

DECIMA

Doneu-nos, Senyor, fermesa
per a la Verge adorar
complint la nostra promesa
de voler-li dedicar
la nostra humil juvenesa.

I A tu, divina princesa
Mare del Nostre Senyor,
unllgues rebre
recibix el nostre cor
que és una floreta encesa
del més alt i pur amor.

Carles Salvador

DECIMA

Enmig la glòria del cel
dolça com bresca de mel
la Puríssima fulgura
amb ~~en~~ tantíssima hermosura
que fa pàlid tot estel. *l'el*
De sa cara somrient,
pura ~~com~~ perla d'Orient,
naix la claror que embelesa
la ~~a~~ ~~esta~~ jove Clavariesa
que ~~t'~~adora eternament.

Carles Salvador

SEXTETA

Mirant-te no sent calor,
ni desmai, ni tremolor;
mirant-te no tinc mai fred,
ni tic dolor, ni agonia
perquè eres, Verge Maria,
Mare de Benimaclet.

Carles Salvador

QUINTETA

Te tinc, Mareta, en el cor
i este amor val més que l'or
perquè és més pur que la llum;
és com delicat perfum
d'una molt *fo* hermosa flor.

Carles Salvador

QUARTETA

Per a adorar-vos, oh Mare,
doneu-nos, Verge, virtut
i os rendirem l'homenatge
de la nostra joventut.

Carles Salvador

Parochemim

A LES CLAVARIESES

*Dins de l'airecel tot net
una veu fina s'escolta
que diu amb un goig complet:
Ja esteu ací una àltra volta
a adornar Benimaclet.*

AMPARIN TORRES GARCIA

*Amparín Torres Garcia
que repartix simpatia
i perfums com una flor
és de la Verge Maria
clavariesa per fervor.*

CARMÉ SALES BELENGUER

*Carme Sales Belenguer
dins del seu cor tan sincer
du una guirnalda completa
per a adornar la Mareta
que té en el cel el dossier.*

TRINI PERIS TADEO

*Trini Peris és floreta
que perfuma el mes d'abril
i clavariesa completa
que porta l'ànima neta
i un sonriure molt gentil*

CONXA BONORA BORRAS

*Conxa Bonora Borrás
clavariesa com vorás
que la Verge porta al cor;
sempre en ella trobarás
el perfum d'hermosa flor.*

PEPITA MARTI BIOT

*Pepita Martí Biot
du floretes en record
a la Verge en este dia
i li porta l'alegria
que dóna a tots bona sort.*

Parochemin

2

ASUNCIÓ GARCIA BARTUAL

*Asuncioneta Garcia
digna de la poesia
que la Verge a tots els dona
tan simpática persona
és clavariesa este dia.*

MARUJA GRAFIADA

*Es Maruja Grafiada
una rosa perfumada
per a la Purisimeta;
és per aixó flor posada
clavariesa pura y neta*

LUCIA GIL ROMERO

*Lucia Gil, rosa vera
de l'hermosa primavera
a la Puríssima vol
i li ofrena ben sincera
el seu cor amb llums de Sol.*

Festa de la Puríssima. Any 1950

LA VERGE DELS DOLORS

*Mira la Mare de Déu
agenollada i plorosa
posada al peu de la creu
cor trencada i dolorosa,
com contemplant el seu Fill
li prega tinga bondat
per a que la Humanitat
el prenga per bon espill,*

Carles Salvador

AMPARÍN FABRA CARSI

Filla de Benimaclet
que a la Verge dels Dolors
dedica un somriure net
naixcut del seu cor replet
dels més tendrissims amors.

CONXÍN GINER CATALÀ

A la festa dels Dolors
portant floretes i amors
la Clavariesa anirà,
tota plena d'esplendors,
Conxín Giner Català.

CONXA PONS

Conxeta Pons és floreta
d'este jardí valencià
que amb l'ànima pura i neta
és clavariesa completa
portant el cor en la mà.

CARME NAVARRO

Carme Navarro, gentil
rosa del roser d'abril
a la que sempre voreu
honrant la Mare de Déu,
Mareta que val per mil.

CLAVARIESES

A la Verge dels Dolors
les Clavarieses polides
porten els seus purs amors,
les paraules més sentides
i les més boniques flors.

QUINTETA

*A la Verge dels Dolors
li duc tots els meus fervors
perque les penes me cura
i un bon viure me procura
al costat dels meus amors.*

AMPARIN MAS

Es esta Amparito Mas
Clavariesa cent per cent
que en la festa trobaràs
i que sempre la voràs
amb la cara somrient.

MILACRE ESCRIG

Clavariesa dels Dolors
és Milacre Escrig, que resa
amb entusiasmes majors,
Les paraules són com flors
en llavis de Clavariesa.

GUADALUPE ALMENAR

La Verge està dins dels cors
i al mateix temps en l'altar
—oh, Mareta dels Dolors!—
per això qui et porta flors
és Guadalupe Almenar.

A la Verge dels Dolors

*La vostra tendra mirada
dolça com bresca de mel,
és d'amor ala daurada
que devalla des del cel
al nostre cor cada dia
i que il·lumina foscors,
fa clara la llunyania
i els odis torna en amors.*

Carles SALVADOR.

Les clavarieses a la Verge dels Dolors

= Dècima =

*Es la Verge dels Dolors
la nostra bona mareta
si anem amb l'anima neta
i reblida de fervors
a dur-li oracions i amors
com fan els angels del cel.
El mes gran i pur anhel
en este magnific dia
és demostrar l'alegria
del nostre cor fet de mel.*

Carles SALVADOR.

Maria Josefa Marqués Hernández

*No es pot comprar en dines
l'alegria, puix val més
que tot el món l'alegria
que disfruta en este dia
Mari Josefa Marqués.*

Consuelin Ros Huerta

*En el viure fervorós
que es un viure molt hermós
no ningú li guanyará,
perque du el cor en la má
la Consuelin Ros.*

Merceditas Ros Huerta

*Es este un día preciós,
alegre, clar, lluminós,
per a tota clavariesa
d'anima viva i encesa
com té Merceditas Ros.*

Maria Gracia Estellés Cortés

*Li porta a la Verge un bes
perque té molt d'interés
en mostrar els seus fervors
a la Verge dels Dolors
Maria Gracia Estellés.*

Rosa Maria Estellés Ródenas

*Ser clavariesa ha promés
i ací la tenen vostés
fina, tendra i amorosa,
més bonica que una rosa,
Rosa Maria Estellés.*

Any 1951

Lolita Espí Navarro

*El seu cor de serafí
- de la Verge camari -
huí te alegria completa
perque fa una llumeneta
el cor de Lolita Espí.*

Vicentita Segarra Vilar

*Si fa sombreta la parra
i canta bé la guitarra
és perque li fa els honors
a la Verge dels Dolors
la Vicentita Segarra.*

*En la 1.ª Comunió
de Josep Segarra Vilar
sent clavariesa dels Dolors
sa germana Vicentica,*

Josep Segarra Vilar
i germana Vicentica
amb efusió sana i rica
per sempre s' han d' estimar.
En son primer Combregar
porten el cor pur i net
i l' esperit satisfet
de tantes glories i honors
per la Verge dels Dolors
del nostre Benimaetlet.

**En la primera Comunió
de**

Josep Segarra Vilar

*Els pares estan contents,
contenta esta sa germana
- clavariesa dels Dolors -
perque de Jesús fervents
a la Verge sobirana
li porten els seus amors.*

COMUNIO

*En la Comunió primera
quan el cel és net i blau
i en el cor reina la pau
tota alegre i riallera;
quan florix la Primavera
i dolça canta la mar,
Josep Segarra Vilar
amb fervorós esperit
molt content puja a l' Altar
perque Deu baixa al seu pit.*

FERVORI

*En aquest dia felig
que la sacra Eucaristia
devalla del Paradís
al meu cor fet ambrosia.
les flors al pit han florit
en pomells de maravella
i veig, mirant l' infinit,
una hostia en cada estrella.*

Carles SALVADOR.

QUINTETA

Vibren els cors d'alegria
i dins del pit salten ja;
l'entusiasme fa sa via
perquè ve a la rectoria
el rector don Sebastià.

Carles Salvador.

DIA FELIÇ

Dia onze de juliol,
diumenge i pel demati.
Dia de sol i de llum,
dia tot blao de l'estiu.
Dia de vol de campanes
i de música i de crits;
de carcasses i de vitols
i de balcons ben guarnits.
L'església, plena de gent
i plens d'alegria el pits.
.....
És que ja don Sebastià,
el nou rector, està aci.

Carles Salvador.

QUINTETA

Salutació calorosa
vos dona la joventut
amb paraula fervorosa. . .
DonSEBASTIÀ ZARAGOZA,
¡¡que Déu vos done salut!!

Carles Salvador.

QUINTETA

Bé tindrà la bendició
el vell, el jove, el xiquet
aprofitant l'ocasió
que el rector pren possessió
del nostre Benimaclet.

Carles Salvador.

Parcehemina

1954

LES CLAVARIESES A LA VERGE DELS DOLORS

A la Verge dels Dolors
va pregant la Clavariesa
que porta l'ànima encesa
pels més purs, divins amors.

Ve a calmar-li les tristors
per les penes del seu Fill.

I en el seu pregar senzill
ompli d'aigua amarga els ulls
que són per al Cel arrulls
i són dels Dolors l'Espill.

Carles Salvador

Pepita Bori Montañana

Un capollet sense fel
i un cor tot ple de clarors;
la seua cara és un cel
on llúixen els amors
dolços com bresea de mel.

Maruja Valís Lacruz

Mira-la si està templà
(ella asoles val per mil).

Com a rosa perfumà
pel jardí d'este món va
de els clavells de l'abril.

Mercín Lluch Montañana

Encara que menudeta
és clavariesa de cor;
mira-la si està guapeta
portant la mantellineta
i totes les joyes d'or.

Mari Tere Sanahuja Almenar

Clavariesa en este dia
dins de l'alba del seu cor
on se troba l'alegria,
angelet de l'ambrosia,
que val molt mes que val l'or.

Encarna Cuenca García

A la Verche dels Dolors
humil ve la clavariesa;
porta alegries i plors
i en un pom d'hermoses flors,
els sospirs d'una promesa.

1955

EL DIA DE L'ENCOTRE

En la plaça de l'Església
del nostre Benimaclet
i baix uns arcs fets aposta
i entre flor que cau del cel
el sant Crist que ressucita
troba a la Mare de Déu.

Música, trons i alegria,
coloms, i petardets,
la gent que tant s'emociona,
la carcassa i uns versets
que baixen a poc a poc
lluïnt els seus colorets...

I els cors de les Clavarieses
que amostren la seua fe
adorant la Dolorosa
que és la Mareta de Déu.

Carles Salvador

PEPICA PASTOR GUILLÉN

... Diu que la santa Mareta
té ple de dolor el cor
i que l'ànima es fa neta
per les llàgrimes del plor.

Carles Salvador

PILAR PEIRÓ CAPILLA

... Diu que tens tristor als llavis,
que tens els ulls de plorar
per culpa dels grans agravis
que al teu Fill varen causar.

Carles Salvador

CARME ESTREMS VIDAL

... Diu que a la Verge Maria
varen clavar un punyal
quan al Calvari aquell dia
va vore al Déu immortal.

Carles Salvador

CARME ESPI BOIX

... Diu que ta cara és un lliri
que té morats de Passió;
però que el dol del martiri
té llum de la Redempció.

Carles Salvador

CONSUELO REDÓ GARRIDO

... Diu que als llavis dus la fel
i que tens el cor retort
perquè el Fill, que és fill del cel,
clavat en creu te l'han mort.

Carles Salvador

A LA DOLOROSA

A la Verge del Dolor
vénen estes cinc fadrines
amb cinc rams de fresca flor
a traure-li les espines
que du clavades al cor.

Carles Salvador

1

Bon aliment!
Com la Doctrina Cristiana
és un aliment del Cel
per això fa eixe bon gust
de les coquetes en mel.

Quinteta

Jesucrist ens va donar
la seua Santa Doctrina
i s'ha de complimentar
per a poder-nos salvar
i entrar al Cel - clar! - aixina,

BON ALIMENT

Com la DOCTRINA CRISTIANA
és un aliment del Cel
per això fa eixe bon gust
de les coquetes en mel.

Carles Salvador

QUINTETA

Jesucrist ens va donar
la seua Santa Doctrina
i s'ha de complimentar
per a poder-nos salvar
i entrar al Cel - clar! - aixina.

Carles Salvador

Caritat

3

Resa molt i ves a Missa
i sigues de Déu amant;
però també la Doctrina
vol obres de Caritat.

La salvació de l'ànima

Ens mana la Llei de Déu
i la Santa Església ens mana.
Si cumpolim els Mandaments
se salvarà la nostra ànima.

CARITAT

Resa molt i ves a Missa
i sigues de Déu amant;
però també la Doctrina
vol obres de Caritat.

Carles Salvador

La Festa dels Xiquets

3

El Dia del Catecisme
és dia molt important;
és la major festa nostra
perquè és la festa més gran.

Els millors camins

Cumplint la Santa Doctrina
quedes bé en el Món i en Déu;
és el camí de la Terra
i és el camí per al Cel.

LA FESTA DELS XIQUETS

EL DIA del CATECISME
és dia molt important;
és la major festa nostra
perquè és la festa més gran.

Carles Salvador

En el Dia del Mestre

Hui que és el Dia del Mestre
als Mestres havem d'honar;
ells ens ensenyen de lletra,
de números i a resar.

Un segon pare

El Mestre és un segon pare
i als pares hem d'estimar.
Els Mestres ens aconsellen
sempre tot lo que més val.

#

EN EL DIA DEL MESTRE

Hui que és el Dia del Mestre
als Mestres havem d'honar;
ells ens ensenyen de lletra,
de números i a resar.

Carles Salvador

UN SEGON PARE

El Mestre és un segon pare
i als pares hem d'estimar.
Els Mestres ens aconsellen
sempre tot lo que més val.

Carles Salvador